

Denis Vidović

Bojite se jer vas je strah

„Nego, recite, jeste Vi za šalicu čaja?“

„Ma ne bih, hvala. Znade, ja sam ovdje prvi put... Nisam ja neki lud pa da stalno idem... pa, na ovakva mjesta... Ali... nisam više mogao... Tražio sam uputnicu... Hvala još jednom što ste me pustili da uđem, a ne da sjedim vani... Još da, ne daj Bože, sretnem nekog poznatog pa da moram objašnjavati... Uglavnom, oprostite što sam uranio.“

„To svako nedonošče kaže.“

„Što? Kako?“

„Ma ništa, ništa, samo sjedite. Izvolite stolicu.“

„A da... Ja sam Miki... Zdravstvena, treba?“

„Neka bude kod Vas. Vaš termin je ionako zabilježen u računalu. Opustite se.“

„Joj, Bože, Bože. Kad bih se barem mogao opustiti. Osjećam se stvarno loše.“

„Vjerujem da je to zato što se ne osjećate stvarno dobro.“

„Da, da... točno... Odmah vidim da ste stručni i da razumijete o čemu pričam. Uхватила me depresija. Što mi je činiti...“

„Mislim da sad Vi lovite.“

„Već mjesecima lupam glavom o zid.“

„Definitivno je vrijeme da konačno promijenite materijal i površinu.“

„Mislite? Zaista osjećam da sam skroz upao u depresiju.“

„Gledajte, Miki, bolje skroz upasti u depresiju, nego samo napola u septičku.“

„Imam i noćne more! Razumijete? I to uvijek noću!“

„Razumijem. Jeste li razmišljali o tome da odspavate danju?“

„Počeo sam pomišljati i na najgore. Dođe mi da si prerežem žile.“

„Pustite to. Režite šunku, a ne žile.“

„Priznat ću Vam. Danas, kad sam se probudio...“

„Zvuči kao dobar početak.“

„Što... Kako mislite?“

„Ako ste se probudili, dan Vam je dobro počeo.“

„Htio sam reći... Danas sam ozbiljno razmišljao o samoubojstvu.“

„Ma samoubojstvo Vam je uvijek najbolje odgoditi za sutra.“

„Jooj, jooj, svega mi je previše.“

„Ali barem Vam ničega nije premalo.“

„Imam toliko problema.“

„Bolje da Vi imate probleme, nego da oni imaju Vas.“

„Postao sam depresivan jer se neprestano brinem oko prošlosti, a još više oko budućnosti.“

„Eto, vidite da ste i sami otkrili problem u Vašoj depresiji. Usredotočite se. Ne zamarajte se prošlošću i budućnošću, već budite depresivni u sadašnjem trenutku.“

„Joj, jadan ja, jadan ja! Oko svega se živciram.“

„Živcirajte se smirenije.“

„I previše se brinem, oko svega što me brine.“

„Zato se koncentrirajte i ne brinite se oko onoga što Vas ne brine.“

„Kakvu promjenu biste mi Vi savjetovali? Imaju li promjene smisla?“

„Da, svakako. Dobro je povremeno promijeniti okolinu, društvo, i spol.“

„Postoji li lijek za depresiju?“

„Češnjak...“

„Češnjak liječi depresiju?!“

„Ne, ali se izvrsno slaže s rajčicom i bosiljkom. Ma danas radim lazanje, pa naglas razmišljam.“

„Jooj, jooj, jooj, neprestano ta depresija.“

„Pa nije to uopće tako loše.“

„Kako mislite?“

„Pa tko je uz Vas kad Vam dođe strašno loše?“

„Nitko! Jadan ja! Svi su me ostavili!“

„Eto vidite, Miki. Svi, osim depresije. Ona je poput najboljeg prijatelja. Uvijek je tu kad Vam je najteže.“

„I cura me ostavila!“

„Kome?“

„Pa ne znam... To nije spominjala.“

„Jooj, moja mila bivša!“

„Jeste li se slagali?“

„Pa, jesmo, kad smo se upoznali i prvih dva tjedna.“

„A kasnije?“

„Ma kakvi. Skroz različiti! Patili se, i ona i ja!“

„Dakle, bolje da malo patite za bivšom, nego da se puno patite sa sadašnjom.“

„Izgubio sam svaku nadu.“

„Dobro, to uvijek možete predati zahtjev za izradu nove. I kraća Vam je procedura nego kad izgubite osobnu.“

„Bojim se... Svega se bojim.“

„Bojite se jer Vas je strah.“

„Nigdje ne vidim izlaz.“

„Možda ste onda već vani.“

„Mislite? Pa da... u pravu ste. Nije sve baš tako strašno i nerješivo. Pomogli ste mi da se osjećam bolje. Hvala Vam puno što ste me saslušali, doktorice.“

„Ma nema na čemu. I nisam Vam ja doktorica. Radim u kuhinji. Samo sam donijela čaj doktorici koja ima stanku i otišla je do dućana po gablec.“

„Ali, Vaša uniforma...“

„Također bijela, da. Mene doktorica zamijeni kod podjele čaja kad ja imam stanku za jelo.“

„Šalite se?“

„Da, uvijek. I to provjereno pomaže kad je riječ o bilo kakvom strahu. Sigurno nećete malo čaja? Naranča-cimet, s medom?“